

«Обніміться ж, брати мої, Молю вас, благаю!»

Тобі, Тарасе

Уклін тобі, Тарасе, на віки.
Пульсує в жилах України слово,
Через яке пропали вороги,
Воскресла пісня й українська мова.
Черпаєм силу й мудрість Кобзаря
І свято всі виконуєм завіти.
Вже колоситься радісно земля
І пісню вдячності тобі співають діти
За те, що ти зборов напасть прокляту,
Боровсь за те, щоб ми жили в добрі,
Щоб кожен день для нас
Був краще й краще,
Щоб ми раділи сонцю день при дні.
Але читаючи твої життя моменти,
Я тихо промовляю: «Боже мій!...»
І в той же час з моїх зіниць

Краплинка сліз котилась по щоці.
Хоч рано втратив батька й матір
і сиротою залишивсь,
Не впав у відчай ти, хоч важко
тобі було без них прожити.
Ти сирота... А далі що?
Нікому ти вже не потрібен!
Бо лише батьківське тепло
Могло тебе в мороз зігріти.
Старанно ти навчавсь у дядя,
Здобув освіту хоч яку,
Картини вмів ти малювати
Хоч був тоді ще підлітком.
Ми щиро вдячні Кобзарю
За те, що він навчив життю радіти.
І що із нами в світі не було б,
Завжди із посмішкою уперед глядіти.
*Гилім Аліна, учениця 10 класу,
переможець районного конкурсу
юних поетів «Вічне слово Кобзаря»*

Учасники літературної вікторини

«Ім'я Шевченка стукає в серцях!»

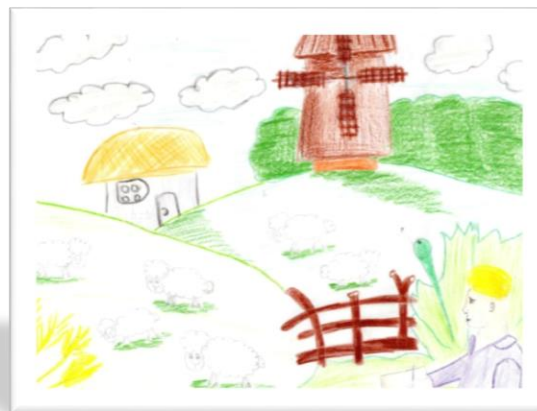
Ляпкало Інна, 7 клас

Переможці конкурсу малюнків «Мандруючи сторінками Шевченкового «Кобзаря»

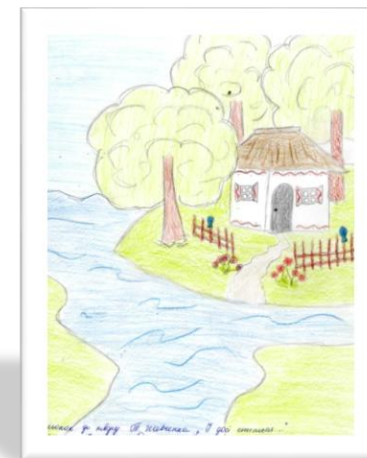

Макет хати Шевченка. Дерево.

11 клас

Заїка Жанна, 7 клас

Денищич Наталія, 7 клас